

Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61)

Remiss från Socialdepartementet
Remisstid den 6 oktober 2025

Förslag till beslut

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i stadens promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Alexander Ojanne

Sammanfattning av ärendet

Socialdepartementet har remitterat betänkandet *Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61)* till såväl Stockholms stad som Stockholms stadsarkiv för yttrande.

Utredningen föreslår att regeringen inrättar ett nationellt resurscentrum för adopterade personer och adoptionsfrågor, som ska samla och samordna det adoptionsspecifika stöd som staten erbjuder. Resurscentrumet ska vända sig till både nationellt och internationellt adopterade personer. Utredningen anser att internationell adoptionsförmedling inte längre är en hållbar lösning för att skydda barns intressen och föreslår därför att avvecklas. Förmedlingsverksamheten föreslås att vara avslutad senast den sista december 2028, och Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd (MFoF) ges i uppdrag att ta fram en säker avvecklingsplan. Vidare föreslår utredningen att ansvaret för att pröva om ett internationellt adoptionsförfarande enligt Haagkonventionen får fortsätta, flyttas från socialnämnderna till MFoF.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, kulturnämnden och socialnämnden.

Stockholms stadsarkiv har svarat med ett kontorsyttrande. Detta då Stockholms stadsarkiv är en av socialdepartementets utvalda remissinstanser. För Stockholms

stads räkning ingår dock stadsarkivet i den stadsgemensamma beredningen av remissen.

Stadsledningskontoret anser att det är av yttersta vikt att olagliga eller oetiska förfaranden inte förekommer inom adoptionsverksamheten och att oegentligheter förhindras. Stadsledningskontoret är positiva till flera av de föreslagna åtgärderna i adoptionskommissionens utredning.

Stockholms stadsarkiv ser överlag positivt på de föreslagna åtgärderna för att underlätta för enskilda adopterade att ta del av handlingar rörande sin adoption.

Socialnämnden ställer sig positiv till flera av adoptionskommissionens förslag, särskilt inrättandet av ett nationellt resurscenter. Nämnden är dock kritisk mot att utredningen inte tillräckligt belyser socialnämndens roll i medgivandeprocessen, vilket leder till oklar ansvarsfördelning mellan MFoF och socialnämnder.

Föredragande borgarrådets synpunkter

Den genomförda utredningen är mycket efterlängtd. Under lång tid har det framkommit allvarliga brister och oegentligheter inom den svenska internationella adoptionsverksamheten, men en samlad översikt har saknats. Utredningen bekräftar mycket av det som redan varit känt, men tillför också nya perspektiv. Det är uppenbart att denna sammanställning måste leda till ett omtag av hela systemet – och till en tydlig ursäkt från det svenska samhället till alla som drabbats.

Utredningen föreslår omfattande förändringar, varav många är positiva. En central förändring är att staten föreslås ta ett större ansvar – både för att pröva adoptionsförfaranden och för att ge stöd till adopterade, deras föräldrar samt till omgivning och myndigheter. Att detta uppdrag föreslås läggas på Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd (MFoF) är ett mycket välkommet förslag. Samtidigt lämnas vissa frågor kring samarbetet med landets socialnämnder obesvarade.

Förslaget om ett utökat statligt ansvar för att möjliggöra efterforskning av ursprung är också positivt. Att utreda ett nationellt DNA-register och samla alla adoptionsakter i Riksarkivet är viktiga steg för att stärka individens rätt till sin historia.

När det gäller adoptioner måste barnets perspektiv alltid stå i centrum. Dagens system lever uppenbarligen inte upp till detta. De missförhållanden som har uppdagats är oacceptabla och svåra att förebygga så länge privata adoptionsförmedlare tillåts verka. Det innebär inte att internationella adoptioner är omöjliga, det kan finnas situationer i omvärlden där behovet ökar. Men i så fall krävs ett helt nytt system, byggt på transparens, rättssäkerhet och barnets bästa.

I övrigt hänvisar jag till stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.

Stockholm den 24 september 2025

Alexander Ojanne

Bilaga

1. Remiss - Betänkandet - Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61) vol 1, dnr KS 2025/837-1.1
2. Remiss - Betänkandet - Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61) vol 2, dnr KS 2025/827-1.2

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Särskilt uttalande av borgarråden Dennis Wedin och Andréa Hedin (båda M) och borgarrådet Jan Jönsson (L) enligt följande.

Vi välkomnar utredningen och konstaterar att förslagen överlag är väl avvägda. Det är positivt att systemet ses över i grunden, i syfte att komma till rätta med de brister och oegentligheter som framkommit under lång tid. Ett stärkt barnrättsperspektiv och tydligare kontrollfunktioner är nödvändiga för att garantera rättssäkerheten.

Vi anser dock att det är alltför långtgående att helt avskaffa internationella adoptioner. Även om riskerna har varit stora och missförhållanden dokumenterats, finns det situationer där internationell adoption kan vara den bästa lösningen för ett barn. Situationer i omvärlden kan förändras som gör att behovet av internationella adoptioner ökar, som exempelvis fattigdom och svält, naturkatastrofer och liknande. Istället bör systemet reformeras och förbättras, med skärpta krav på kontroller, tydligare ansvarsfördelning och internationella samarbeten som säkerställer att varje adoption sker rättssäkert och i enlighet med barnets bästa.

Med rätt åtgärder kan adoptioner över nationsgränser fortsatt vara en möjlighet för de barn som inte har något annat alternativ till en trygg och stabil uppväxt.

Kommunstyrelsen

Särskilt uttalande av Christofer Fjellner, Jonas Nilsson och Johan Paccamonti (alla M) och Jan Jönsson (L) som är likalydande med Moderaternas och Liberalernas gemensamma särskilda uttalande i borgarrådsberedningen.

Ersättaryttrande av Nike Örbrink (KD) som är likalydande med Moderaternas och Liberalernas gemensamma särskilda uttalande i borgarrådsberedningen.

Ärendet

Socialdepartementet har remitterat betänkandet *Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61)* till såväl Stockholms stad som Stockholms stadsarkiv för yttrande.

Regeringen beslutade den 28 oktober 2021 att uppdra åt en särskild utredare att kartlägga och analysera hur regelverk, organisering och processer inom Sveriges internationella adoptionsverksamhet har fungerat tillbaka i tiden fram till i dag. Granskning visar på svagheter i organiseringen av adoptionsverksamheten som bidragit till att oegentligheter inte kunnat förhindras. Utredningens lärdomar ska ge vägledning för utvecklingen av Sveriges internationella adoptionsverksamhet genom att föreslå hur nuvarande regelverk, organisering och processer kan förändras och förstärkas i syfte att ytterligare stärka barnrättsperspektivet och rättssäkerheten.

Utredningen visar på att det har förekommit både olagliga och oetiska handlingar inom svensk internationell adoptionsverksamhet från 1970-talet till 2000-talet. Vidare konstateras att svenska aktörer inte gjort tillräckligt för att säkerställa barnens rättigheter, särskilt rätten till kunskap om sitt ursprung.

Regeringen och tillsynsmyndigheter som ofta varit passiva eller agerat otillräckligt när oegentligheter påtalats och det har saknats rutiner för att hantera och förebygga dessa. Med en större vaksamhet och riskmedvetenhet hade många problem kunnat undvikas.

Utredningen föreslår att regeringen inrättar ett nationellt resurscentrum vid Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd (MFoF) för adopterade personer och adoptionsfrågor. Resurscentrumet ska samla och samordna det adoptionsspecifika stöd som staten erbjuder. Resurscentrumet ska vända sig till både nationellt och internationellt adopterade personer, erbjuda kostnadsfritt samtalsstöd med hög kompetens och tillgänglighet, organisera fysiska och digitala forum för erfarenhetsutbyte samt stödja ursprungssökning med särskilda sökpaket och fungera som kontaktpunkt vid misstänkta oegentligheter. Resurscentrumet bör även rikta sig till barn under 15 år, med hänsyn till deras mognad och önskemål. Vidare ska resurscentrumet sprida kunskap till yrkesverksamma via digitala plattformar, rådgivning och utbildning samt bidra till forskning och utveckling inom adoptionsområdet.

Vidare föreslås att regeringen inleder en dialog med organisationer för adopterade och deras familjer i syfte att möjliggöra ett offentligt erkännande och en ursäkt från staten för de kränkningar som skett inom den internationella adoptionsverksamheten.

Utredningen anser också att internationell adoptionsförmedling inte längre är en hållbar lösning för att skydda barns intressen och föreslår därför att avvecklas. Förmedlingsverksamheten föreslås att vara avslutad senast den sista december 2028, och MFoF ges i uppdrag att ta fram en säker avvecklingsplan. Vidare föreslår utredningen att ansvaret för att pröva om ett internationellt adoptionsförfarande enligt Haagkonventionen får fortsätta, flyttas från socialnämnderna till MFoF.

MFoF föreslås ansvara för att säkerställa att dokumentation vid internationella adoptioner är korrekt och komplett, och samarbeta med Nationellt forensiskt centrum (NFC) för teknisk bedömning av dokumentens äkthet. MFoF ska vidare fatta beslut om samtycke till adoption och underrätta socialnämnden om detta, vilket kräver en ändring i lag rörande sekretess. Domstolar ska avvisa adoptionsansökningar där tillstånd från MFoF saknas.

Vidare föreslår utredningen att en nationell DNA-databas utreds för att underlätta ursprungssökning. Adoptionsakter föreslås samlas hos Riksarkivet, och en vägledning tas fram för att hjälpa adopterade att hitta sina handlingar. Privatpersoner ska också uppmanas att lämna in adoptionshandlingar till Riksarkivet för att säkerställa rättssäker dokumenthantering.

Remissammanställning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, kulturnämnden och socialnämnden.

Stockholms stadsarkiv har svarat med ett kontorsyttrande. Detta då Stockholms stadsarkiv är en av socialdepartementets utvalda remissinstanser. För Stockholms stads räkning ingår dock stadsarkivet i den stadsgemensamma beredningen av remissen.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 1 september 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontoret anser att det är av yttersta vikt att olagliga eller oetiska förfaranden inte förekommer inom adoptionsverksamheten och att oegentligheter förhindras. Stadsledningskontoret är positiva till flera av de föreslagna åtgärderna i adoptionskommissionens utredning.

Stadsledningskontoret är positiva till inrättandet av ett nationellt resurscenter med helhetsansvar för adoptionsspecifika frågor, som stöd till adopterade, adoptivföräldrar och yrkesverksamma. Stadsledningskontoret anser att det är av stor vikt av att ansvaret för genomförandet av föräldrautbildningen för sökande inför adoption samlas inom det nationella centret, vilket kan bidra till en mer samordnad och kvalitativ insats. Stadsledningskontoret anser vidare att det finns ett behov av att resurscentret utvidgar sitt fokus och samverkar med andra aktörer för att även omfatta grupper med liknande erfarenheter, såsom nationellt adopterade, familjehemsplacerade, donator- och surrogatbarn. På så sätt kan centret bidra till att möta behoven hos fler individer som växer upp med liknande livsförutsättningar avseende tidiga kontinuitetsbrott och familjetillhörighet.

Stadsledningskontoret vill framhålla att när det gäller den individuella bedömningen av barn under 15 års mognad för att ta emot samtalsstöd, stöd att söka ursprung och stöd vid misstanke om oegentligheter, att det är en bedömning som ställer stora krav

på kunskap och kompetens samt god kännedom om det individuella barnet och barnets situation.

Stadsledningskontoret välkomnar förslaget att ansvaret för att pröva om ett adoptionsförfarande får fortsätta, flyttas från socialnämnden till MFoF.

Stadsledningskontoret instämmer med utredningens bedömning om att MFoF är bättre lämpad att ansvara för denna viktiga kontrollfunktion.

Stadsledningskontoret anser vidare att förslaget att domstol ska kunna avvisa en adoptionsansökan om tillstånd från MFoF saknas är positivt. Stadsledningskontoret instämmer i att detta ytterligare stärker rättssäkerheten för det adopterade barnet. Stadsledningskontoret ser dock en risk med den föreslagna möjligheten att MFoF i undantagsfall ska kunna godkänna en adoption som redan genomförts i barnets ursprungsland utan att svenska krav har uppfyllts. Det är i utredningen oklart när undantag kan göras och att undantaget kan utnyttjas i syfte att kringgå lagstiftningens intentioner. Stadsledningskontoret efterlyser därför ett förtydligande kring vilka konkreta situationer som kan omfattas av detta undantag.

Stadsledningskontoret ser att behovet av att föräldrautbildning inför adoption är av stor vikt och att MFoFs handbok om adoption samt kunskapsstöd för stöd efter adoption behöver uppdateras i förhållande till de internationella adoptioner som utredningen föreslår. Det finns också behov av en kunskapsbaserad utredningsmetod.

Stadsledningskontoret anser att utredningen brister i ett fördjupat resonemang kring socialnämndens ansvar i samband med genomförandet av medgivandeutredningar för sökande adoptivföräldrar. Bedömningen av sökandes lämplighet att adoptera är avgörande för att tillgodose barnets rätt till ett tryggt och välfungerande mottagande i Sverige, och bör därför föregås av tydliga och välgrundade överväganden i enlighet med barnets bästa.

Stadsledningskontoret saknar ett genomgående resonemang i utredningen om socialnämndens medgivandeprocess vilket gör att ansvarsfördelningen mellan MFoF och socialnämnden blir otydlig. I det fall utlandsmyndigheten bistår MFoF i sin tillståndsprövning borde utlandsmyndigheten även assistera socialnämnden vid

exempelvis inhämtande av samtycke. I takt med det minskade antalet ansökningar om medgivande och det föreslagna avskaffandet av förmedlingsverksamheten vid internationella adoptioner, blir medgivandeutredningar, som redan idag är en sällanfråga än mer utmanande för kommunerna att upprätthålla kompetens för. Att upprätthålla denna kompetens utgör en betydande resurs för landets kommuner.

Stadsledningskontoret bedömer att en viktig aspekt av att pröva om samtycke ska ges till att adoptionsförfarandet får fortsätta, är att stämma av att sökandes förutsättningar för att adoptera inte har ändrats. Har förhållandena förändrats mer väsentligt kan det krävas en utredning för att ta reda på om detta innebär att medgivandet ska återkallas. Det kan exempelvis vara om de sökandes omständigheter ändrats som exempelvis graviditet eller separation. Stadsledningskontoret anser därför i motsats till

utredningen att MFoF även bör ansvara för att stämma av med socialnämnden att sökandes förutsättningar för adoption inte ändrats.

Förslaget att samla adoptionsakter vid Riksarkivet bedömer stadsledningskontoret som positivt ur ett rättssäkerhets- och tillgänglighetsperspektiv, särskilt med hänsyn till adopterade personers rätt till information om sitt ursprung.

Stockholms stadsarkiv

Stockholms stadsarkivs tjänsteutlåtande daterat den 22 augusti 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsarkivet ser över lag positivt på de föreslagna åtgärderna för att underlätta för enskilda adopterade att ta del av handlingar rörande sin adoption.

I likhet med utredningen anser Stadsarkivet att det skulle vara mycket resurskrävande om de handlingar rörande internationella adoptioner som finns arkiverade hos Stadsarkivet skulle överföras till Riksarkivet. Då handlingar rörande internationella adoptioner förvaras i de enskilda personernas socialtjänstakter och det i regel saknas andra sökvägar och register till dessa än den enskilda personens uppgifter skulle det i praktiken vara omöjligt att sammanställa alla handlingar gällande internationella adoptioner som förvaras av Stadsarkivet då det skulle krävas att alla arkiverade socialtjänstakter genomsöks manuellt.

Stadsarkivet ser därför positivt på förslaget att adoptionshandlingar i kommunala arkiv blir kvar där. Gällande förslaget om överförandet av adoptionshandlingar som förvaras av MFoF och de akter som kommer att avslutas av Adoptionscentrum till Riksarkivet ser Stadsarkivet positivt på detta då det kommer att underlätta för den enskilda att ta del av handlingarna. En fråga som uppkommer i samband med förslaget om överlämnande av adoptionshandlingar till Riksarkivet är frågan om sekretess. De handlingar som ska överlämnas från MFoF kommer även fortsatt att omfattas av sekretess enligt 26 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslag (2009:400) (OSL) vilket följer av 11 kap. 6 § OSL. Men om handlingar överförs direkt till Riksarkivet i egenskap av arkivmyndighet från Adoptionscentrum överförs ingen sekretess då Adoptionscentrum inte är en myndighet. Stadsarkivet vill lyfta att frågan om sekretess behöver omhändertas och antingen lösas genom ny lagstiftning eller att överlämnandet av handlingar från Adoptionscentrum till Riksarkivet går via MFoF.

Eftersom även dokumentation rörande själva verksamheten ska överlämnas vill Stadsarkivet belysa att handlingar från Adoptionscentrum i dagsläget även förvaras av andra arkiv. Stadsarkivet förvarar exempelvis ett antal handlingar från Adoptionscentrum Stockholm norr vilka överlämnats till Stadsarkivet som en donation. Handlingarna innehåller inga adoptionsakter men dock dokumentation avseende föreningens verksamhet. Om avsikten är att även den typen av information ska samlas hos Riksarkivet behöver det förtydligas att även handlingar från Adoptionscentrums verksamhet som förvaras av andra instanser än MFoF och

Adoptionscentrum själva omfattas av förslaget, samt hur ett överlämnande av handlingarna ska ske.

Stadsarkivet ser positivt på förslaget att det föreslagna resurscentrumet för adoptionsfrågor ska ta fram en vägledning för hur enskilda kan finna sina adoptionshandlingar. Vid framtagandet av en sådan vägledning är det dock viktigt att olika arkivinstanser, så som stora och mindre kommunarkiv, regionarkiv och domstolsarkiv, är representerade så att vägledningen ger en rättvisande och komplett bild av hur den enskilde ska gå till väga för att finna den dokumentation som eftersöks.

Socialnämnden

Socialnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 26 augusti 2025 följande.

1. Socialnämnden godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Ärendet justeras omedelbart.

Särskilt uttalande av Jan Jönsson (L), se Reservationer m.m.

Ersätтарыttrande av Maurice Forslund (KD), se Reservationer m.m.

Socialförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 30 juni 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen välkomnar adoptionskommissionens utredning och ställer sig positiv till flera av de föreslagna åtgärderna. Särskilt uppskattas inrättandet av ett nationellt resurscenter med helhetsansvar för adoptionsspecifika frågor, som stöd till adopterade, adoptivföräldrar och yrkesverksamma.

Vad gäller den individuella bedömningen av barn under 15 års mognad för att ta emot samtalsstöd, stöd att söka ursprung och stöd vid misstanke om oegentligheter vill förvaltningen framföra att det är en bedömning som ställer stora krav på kunskap och kompetens samt god kännedom om det individuella barnet och barnets situation. Förvaltningen betonar vikten av att ansvaret för genomförandet av föräldrautbildningen för sökande inför adoption samlas inom det nationella centret, vilket skulle bidra till en mer samordnad och kvalitativ insats. Förvaltningen ser dessutom ett behov av att resurscentret utvidgar sitt fokus eller samverkar med andra aktörer för att även omfatta grupper med liknande erfarenheter, såsom nationellt adopterade, familjehemsplacerade, donator- och surrogatbarn. På så sätt kan centret bidra till att möta behoven hos fler individer som växer upp med liknande livsförutsättningar avseende tidiga kontinuitetsbrott och familjetillhörighet.

Förvaltningen välkomnar särskilt förslaget att ansvaret för att pröva om ett adoptionsförfarande får fortsätta flyttas från socialnämnden till MFoF. Förvaltningen instämmer med utredningens bedömning om att MFoF är bättre lämpad att ansvara för denna viktiga kontrollfunktion. En viktig aspekt av att pröva om samtycke ska ges till att adoptionsförfarandet får fortsätta är att stämna av att sökandes förutsättningar

för att adoptera inte har ändrats. Har förhållandena förändrats mer väsentligt kan det krävas en utredning för att ta reda på om detta innebär att medgivandet ska återkallas. Det kan exempelvis vara om de sökandes omständigheter ändrats som exempelvis graviditet eller separation. Förvaltningen anser därför tvärtemot utredningen att MFoF även bör ansvara för att stämma av med socialnämnden att sökandes förutsättningar för adoption inte ändrats.

Även förslaget att domstol ska kunna avvisa en adoptionsansökan om tillstånd från MFoF saknas ses som positivt. Förvaltningen instämmer i att detta ytterligare stärker rättssäkerheten för det adopterade barnet. Förvaltningen ser dock en risk med den föreslagna möjligheten att MFoF i undantagsfall ska kunna godkänna en adoption som redan genomförts i barnets ursprungsland utan att svenska krav har uppfyllts. Förvaltningen ser att det är oklart när undantag kan göras och att undantaget kan utnyttjas i syfte att kringgå lagstiftningens intentioner, Förvaltningen efterlyser därför ett förtydligande kring vilka konkreta situationer som kan omfattas av detta undantag.

Förvaltningen anser att utredningen brister i ett fördjupat resonemang kring socialnämndens ansvar i samband med genomförandet av medgivandeutredningar för sökande adoptivföräldrar. Bedömningen av sökandes lämplighet att adoptera är avgörande för att tillgodose barnets rätt till ett tryggt och välfungerande mottagande i Sverige, och bör därför föregås av tydliga och välgrundade överväganden i enlighet med barnets bästa. Förvaltningen vill uppmärksamma behovet av att föräldrautbildning inför adoption, MFoFs handbok om adoption samt kunskapsstöd för stöd efter adoption behöver uppdateras i förhållande till de internationella adoptioner som utredningen föreslår. Det finns också behov av en kunskapsbaserad utredningsmetod.

Förvaltningen saknar ett genomgående resonemang i utredningen om socialnämndens medgivandeprocess vilket gör att ansvarsfördelningen mellan MFoF och socialnämnden blir otydlig. I det fall utlandsmyndigheten bistår MFoF i sin tillståndsprövning borde utlandsmyndigheten även assistera socialnämnden vid exempelvis inhämtande av samtycke.

I takt med det minskade antalet ansökningar om medgivande och det föreslagna avskaffandet av förmedlingsverksamheten vid internationella adoptioner, blir medgivandeutredningar, som redan idag är en sällanfråga än mer utmanande för kommunerna att upprätthålla kompetens för. Att upprätthålla denna kompetens utgör en betydande resurs för landets 290 kommuner. Det kräver kontinuerlig utbildning och erfarenhet hos yrkesverksamma för att säkerställa hög kvalitet i utredningarna. I Stockholms stad genomfördes exempelvis 19 medgivandeutredningar under 2024¹, vilket utgör en väsentlig andel av landets totala antal medgivandeutredningar. För att bibehålla god kvalitet i utredningarna föreslår förvaltningen att man överväger en modell där ett mindre antal socialnämnder får i uppdrag att genomföra medgivandeutredningar för det fåtal sökande som finns kvar. Alternativt kan det

¹ Socialtjänstrapport 2024, en beskrivning av socialtjänsten i Stockholms stad, s. 79

nationella resurscentret ges i uppdrag att organisera och stödja socialnämndernas arbete med dessa utredningar.

Förslaget att samla adoptionsakter vid Riksarkivet bedöms som positivt ur ett rättssäkerhets- och tillgänglighetsperspektiv, särskilt med hänsyn till adopterade personers rätt till information om sitt ursprung. Stockholms stadsarkiv är en egen remissinstans och kommer lämna ett remissvar till kommunstyrelsen på förslaget om förvaring av adoptionsakter i Riksarkivet.

Reservationer m.m.

Socialnämnden

Särskilt uttalande av Jan Jönsson (L)

Vi välkomnar utredningen och konstaterar att förslagen överlag är väl avvägda. Det är positivt att systemet ses över i grunden, i syfte att komma till rätta med de brister och oegentligheter som framkommit under lång tid. Ett stärkt barnrättsperspektiv och tydligare kontrollfunktioner är nödvändiga för att garantera rättssäkerheten.

Vi anser dock att det är alltför långtgående att helt avskaffa internationella adoptioner. Även om riskerna har varit stora och missförhållanden dokumenterats, finns det situationer där internationell adoption kan vara den bästa lösningen för ett barn. Situationer i omvärlden kan förändras som gör att behovet av internationella adoptioner ökar, som exempelvis fattigdom och svält, naturkatastrofer och liknande. Istället bör systemet reformeras och förbättras, med skärpta krav på kontroller, tydligare ansvarsfördelning och internationella samarbeten som säkerställer att varje adoption sker rättssäkert och i enlighet med barnets bästa.

Med rätt åtgärder kan adoptioner över nationsgränser fortsatt vara en möjlighet för de barn som inte har något annat alternativ till en trygg och stabil uppväxt.

Ersättaryttrande av Maurice Forslund (KD)

Maurice Forslund (KD) ställde sig bakom Liberalernas särskilda uttalande.